

berettigede Ønsker, men da Ændringsforslaget i Folketinget forkastedes, og der ikke er nogen som helst Grund til at tro, at et tilsvarende Ændringsforslag i dette Ting vilde møde en blidere Skæbne, kan jeg paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til Tingets Vedtagelse, da vi ikke tror paa, at en anden Fremgangsmaade vilde føre til nogen Forbedring.

Piper: Hjælpekasseloven indeholder jo en Bestemmelse om, at der højst kan refunderes $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. af Staten. Naar man nu i de senere Aar, efter at have været oppe paa en meget høj Ydelse til Hjælpekassen, med fuld Trediedelsrefusion, er gaaet ned, er det ganske i Samklang med Bestræbelserne for at bringe Balance i Stats-husholdningen, idet man derved søger at føre dette saavel som andet ind under de gamle Rammer. Hjælpekasseydelsen træder jo i Stedet for en Fattigunderstøttelse, der vilde være den, der maatte anvendes, hvis Hjælpekassen ikke eksisterede, og Fattigunderstøttelsen bæres jo af den paagældende Kommune med Refusion fra Forsørgelseskommunen, saafremt Opholdskommunen ikke er Forsørgelseskommune. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at den Understøttelse, der udredes gennem Hjælpekasserne, udredes paa samme Maade som de Beløb, der vilde være blevet udredet efter Fattigloven. Jeg mener, at man bør tilstræbe at komme ned paa det Beløb, som Hjælpekasseloven oprindeligt har fastsat. Men under Hensyn til den ekstraordinære Tilstand, der har været og endnu er til Stede, kan jeg paa mit Partis Vegne slutte mig til Tanken om, at der ogsaa i Aar fra Statens Side ydes de $\frac{3}{4}$ Million, som Lovforslaget bestemmer. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og for den Anbefaling til det høje Ting, som Ordførerne har givet det. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebol) erkendte, at det i Lovforslaget fastsatte Beløb, 750 000 Kr., var Udtryk for Hensyn, som det er naturligt at tage, baade til Befolkningstilvæksten og til Pristallet, men samtidig mente det ærede Medlem, at der er andre Hensyn, som ved Lovforslagets Udarbejdelse ikke var taget, idet de senere Aar jo udviser en Krisetilstand indenfor mange Erhverv, som efter det ærede Medlems Mening nødvendiggjorde, at Hjælpe-

kasserne kom op paa væsentlig større Udgifter end dem, der betinges af de to nysnævnte Hensyn. F. Eks. mente det ærede Medlem, at Arbejdsløshedens store Vækst gjorde øgede Hjælpekasseudgifter selvfølgelig, og at man derfor burde stille sig mere rundhaandet med Hensyn til Statsydelsen, end dette Lovforslag er Udtryk for. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at gennem Arbejdsløshedslovgivningen, saaledes som den efter 1921 er blevet formet, er der givet denne Lovgivning en særdeles betydningsfuld Tilvækst, som sikrer Arbejdere, der kommer ud for Arbejdsløshed, Støtte udover den Tid, i hvilken de kan faa vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse gennem de dertil oprettede Forsikringskasser, og vi har indenfor Administrationen i disse vanskelige Aar gentagende suspenderet Bestemmelser, som begrænsede den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp til et nærmere fastsat Antal Dage, saaledes at der gennem denne Lovgivnings Udformning i fuldt Maal er taget Hensyn til de Krisetilstande paa dette Omraade, som det ærede Medlem her har omtalt. Videre har vi gennem Ændringer i andre sociale Love og gennem ny social Lovgivning tilvejebragt for en Række Personer, som ellers i betydelig Grad falder Hjælpekasserne til Byrde, en Betryggelse, som ogsaa maa give sig Udtryk i en Aflastning af Hjælpekasserne. Jeg maa i denne Forbindelse nævne Ændringen i Fattigloven, Adgangen for kronisk syge til Sygekasserne, Invalideloven og adskilligt andet af lignende Art. Jeg tror derfor, at de Hensyn, som man med Rette kan kræve taget, har fundet Udtryk gennem Lovgivningen paa andre sociale Omraader, og jeg maa derfor vedvarende finde det fuldt forsvarligt at fastsætte den Maksimalgrænse, som det foreliggende Lovforslag indeholder. Jeg glæder mig da ogsaa over, at det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds paa sit Partis Vegne har kunnet tiltræde Lovforslaget, selv om jeg jo er paa det rene med, at det ærede Medlem og det Parti, paa hvis Vegne han talte, ønskede en væsentlig højere Maksimumsgrænse. Det ærede Medlem ønsker den sat til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa til det dobbelte af det, her er foreslaaet. Naar det ærede Medlem da siger, at her er kun Tale om en lille Forbedring, ja, saa maa jeg sige, at det sete afhænger jo af Øjnene, der ser, og det er ogsaa saaledes i dette Tilfælde. Thi en saadan Forøgelse af Tilskuddet vilde betyde, at vi kom op paa en Statsydelse, som laa dobbelt saa højt som den Ydelse, Staten præsterede til Hjælpekasserne i noget